

Raimon Obiols es dirigeix a la militància observat per Pasqual Maragall. Tots dos van coincidir en la defensa d'un federalisme diferencial.

El PSC escalfa el seu federalisme

Els Partit dels Socialistes de Catalunya va clarificar a Manresa el seu model de federalisme, basat en el reconeixement del fet diferencial català.

Jordi Solé Tura va polemitzar el debat.

Som federalistes càlids". Eren les paraules de Raimon Obiols, escoltades per les pedres centenàries dels Dipòsits Vells de Manresa, on el PSC celebrà les jornades de debat "Per un nou programa catalanista". Menys apassionat, però disparant en la mateixa direcció, el seu company de files Pasqual Maragall parlava del "federalisme de la diferència". La calor i la diferència s'oposen a la fredor i a l'homegenèitat. Els socialistes catalans van formular a Manresa les seves particulars bases del catalanisme, articulades al voltant d'un projecte federalista que reconegui la diversitat entre nacions i regions.

La cita de Manresa va reunir, físicament o per escrit —mitjançant comuni-

cacions—, la plana major del socialisme català, amb l'excepció significativa de Narcís Serra. Era el quart debat a tomba oberta que feia el PSC en els darrers mesos, d'ençà que Obiols va decidir capgirar de dalt a baix els mètodes i les tesis del PSC. En aquest tipus de debats, s'inspecciona i es renova, amb la porta oberta a qualsevol militant, i amb la premsa per testimoni. Sense amagar res. Els *barons* es dirigeixen a la militància i la militància als *barons*.

Aquesta vegada es pararen quatre taules: "El catalanisme polític. Balanç històric", "Socialisme, federalisme, fet nacional", "Present i futur de l'estat de les autonomies", i "Un projecte de futur per Catalunya". Malgrat que el tema es-

trella dels passadissos dels Dipòsits Vells eren les possibles pugnes internes entre les diferents *baronies* del socialisme català, el fet és que des de les taules, la sintonia sobre quin model de federalisme es vol per a l'estat fou total. Joaquim Nadal, Joan Manuel del Pozo, Raimon Obiols, Antoni Castells, Lluís Armet i Pasqual Maragall defensaren el federalisme de la diversitat i rebutjaren per tant, el federalisme uniformista i homogeneïtzant, que tingué com a únic apòstol Jordi Solé Tura (vegeu el requadre). L'ex-ministre de cultura va quedar desautoritzat per activa o per passiva. El més contundent en la rèplica a la comunicació escrita de Solé Tura fou Antoni Castells, que, sense esmentar-lo di-

Solé Tura o el federalisme fred

Jordi Solé Tura no va anar físicament a Manresa, però va estar present en les intervencions, comentaris i pensaments de tots els assistents. L'ex-ministre va enviar una comunicació escrita que esperava inquieta a les carpetes dels inscrits. En la seva polèmica i més d'una vegada desautoritzada aportació, Solé Tura començava qualificant la ponència del PSC de retòrica, acadèmica, confusa, i escrita en "un to massa defensiu", i de la qual també rebutja el fet que "critica molt més el Govern central que la Generalitat".

Però el nucli de la comunicació, i el que despertà més crítiques des de la trinxera del PSC, és la seva proposta federalista. Per l'ex-ministre de Cultura, un estat federal "que funcioni" requereix "no sols una profunda descentralització i un ampli repartiment del poder sinó també un poder central fort" que generi "una voluntat conjunta que permeti actuar en el context internacional amb una sola veu, no amb tres, quatre o disset". Solé Tura també afirma que un estat federal "només pot funcionar bé si hi ha un sistema de partits homogenis en el conjunt de l'estat", partits, afegeix, "amb estructures organitzatives i un programa polític igualment homogeni". En aquesta línia, els partits de nacionalitat i de regió, quan adquireixen capacitat de decisió, provoquen moltes "dificultats" al sistema federal, fins al punt, remata l'autor, que "pot arribar a trencar-se".

Jordi Solé Tura també va demanar més contundència. Concretament, convidà a ser "molt més clars en les referències crítiques als nostres adversaris a Catalunya". Per practicar amb l'exemple, proposà "encarar sense subterfugis" la qüestió dels consells comarcals, "denunciant-ne l'estructura actual i, segurament, demanant-ne la supressió pura i simple". L'últim consell als seus companys: "No podem acceptar que les institucions de la Catalunya autonòmica només s'ocupin de la promoció del català."

RAFA GIL

Solé Tura. Vol un poder central fort.

P. M.

rectament, qualificà les seves tesis de simplistes i titllà el seu model federal de "fàcil". També Armet va rebutjar la proposta "uniformitzadora", afirmant que seria "l'error més gran que es podria fer", i defensà un model federal que "incorpori elements diferencials de cadascuna de les nacions i regions".

El debat va tenir dues aportacions més, que actuaren com a punta de llança del PSC en la qüestió federalista. El diputat Joan Manuel del Pozo i l'alcalde de Girona, Joaquim Nadal, demanaren la reforma de la Constitució per a aprofundir en l'estructura federal de l'estat. El més explícit fou el primer, sol·licitant "la reforma de la Constitució per a establir una relació federal entre nacions i regions". Nadal, més filosòficament, es limità a demanar la "revisió del pacte constitucional" vist "el punt mort" de l'actual model autonòmic.

Les jornades també aportaren altres elements per a la radiografia socialista. Moltes de les intervencions de la militància anònima reclamaren a la direcció més clarificació del missatge del partit i menys ambigüitat. També se sentiren veus sobre els problemes d'identitat del PSC. Nadal, en un moment de la sessió sobre el balanç històric, va criticar la dependència del PSC vers el PSOE: "Ens hem subordinat tant que som socialistes espanyols que no ho volen ser". En la mateixa sessió, sense abaixar el to polèmic, va afirmar que "en les posicions del pujolisme hi ha una ambigüitat inconfessable cap a l'independentisme". En una altra sala, a la cloenda, Maragall -i també Obiols- demanà que es traslladi a Catalunya el clima d'entesa entre CiU i PSOE que hi ha a Madrid.

Pere Martí

NO ALS JUDICIS

A LES PRESONS NO HI HA NADAL

Com cada any, els CSPC et convoquem a les 24 h. DE VAGA DE FAM.
Des de les 20 h. del dia 23 a les 20 h. del dia 24 de desembre.

NI TORTURA, NI PRESÓ
LLIBERTAT
PRESOS INDEPENDENTISTES!

Ajudes econòmiques: "La Caixa" Compte Corrent 3002-2200289783

✓ **CONCENTRACIÓ A LES 7 DEL VESPRE**
Vine a la Plaça de Sant Jaume de Barcelona
✓ **CONCENTRACIÓ A LES 20 h.**
Església de Sant Martí
Carrer Sant Vicent, 17 de València

CSPC